

<p>VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára féltre 3, egész évre 6 frt.</p>	<p>Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.</p>	<p>Pest, dec. 15. 1872. 50 szám.</p>	<p>GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.</p>	<p><i>Szerkesztői iroda:</i> Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.</p>
---	---	--	---	---

A magyar nyelv.

Eviva Soroksár! megszületett tehát
A mit maga se hitt vón az öreg Deák!
Országgyűlés által törvényé emelve:
Hogy „m a g y a r“ legyen a fővárosnak nyelve.

Érted jó magyarom! nyelved magyar leszén
A törvénykezésen és a közgyűlésen...
Hát nem vivmány-e ez, hogy a magyar saját
Nyelvén panaszolja el buját és baját?

Ne legyen én Matyi! ha nem ép oly vivmány
A magyar parlament e dicső faktuma...
Mintha csak Bécs mondta volna ki, hogy ez'tán
Németül beszéljen „grossdeutsch“ publikuma.

No de annyi vivmányt még is elismerek
Ezen nyelvkérdésben, — lelkem isten látja —
Hogy a haza bölcsét cserben hagyta, skártba
Tette most az egyszer — nála bölcsőbb pártja.

Lónyai piculák.

A Deák-klubban nagyban bucsuzgattak a bukott
miniszterelnöktől.

Szlávy az új miniszterelnök azt mondá a többi
közt beszédében, hogy: „ez a nap a gróf Lónyai
Menyhért napja.“

A volt biz a... hanem elfeledte oda tenni, hogy
„le menő“ napja.

No még az a jámbor klavirmester sem gondolta
ám, ki nem rég egyik dalszerzeményét elnevezte „Ló-
nyai induló“-nak, hogy darabja olyan pompásan
sikerüljön s legelsőben is Lónyai ő excellentiája maga
játssza azt el roppant bravurral.

Ugyan minő jutalmat adott Lónyai annak a sze-
rencsétlen flótásnak?

Miért kellett Lónyainak megválni a piros bársony
foteltől és sok mástól.

Mert József főherceg azt mondá hogy a ki birja
az marja.

Adventi szentelt fricskák.

Az elegendetlenek azt kérdik, hogy mi hasznunk van az új miniszteriumból?

Nem új ez kérem, hanem csak a régi megfejelve.

Ezen fejelésért pedig majd kapunk egy kis adópótlékot, csak győzzük ezen pótlék beszerzésére a talpallást.

Igy hát nincsen haszon kár nélkül.

Azt mondják a rossz nyelvek, hogy az új kormány elnök minden rendszert végig szolgált.

Se baj ez, sőt szerencse, mert így legalább fog tudni ad-minisztrálni.

Az új kormányelnök beköszöntő beszédében a kormányfőváltás okát úgy kerülgette, mint macska a forró kását.

Pedig hát szép tulajdon ám az az őszintesség még egy miáiszter elnöknel is.

A „Pesti Napló“ Lónyai bukását annak tulajdonítja, hogy minden fontos kérdést vállaira emelt, melynek aztán nem birt eleget tenni. Keveset kell markolni, de jól és erősen, — adja aztán a tanácsot Lónyainak.

Igy hát a Pesti Napló is elismeri, hogy Lónyai bizony azért bukott meg, mert hát sokat markolt.

Egy francia doktor két halálra ítélt kommunistán próbát tett, hogy ha vérüket lecsapolja és aztán a testet kályha mellett megaszalja, azután pedig elteszi őket télire mint valami befőtt gyümölcsöt, tavasszal ismét lelket tud azokba önteni, egyszóval a halottakat is feltudja támasztani.

Nem jó lenne e az öreg Deák Ferenc urat annak a tudós francia doksornak ekként preparálni a jövő nemzedék számára? de meg azért is, hadd látná meg 100 év múlva, hogy hova vitte az országot s a népet azzal a 67-ki közönséggyel?

Gáribáldi egyik barátjához írott levelében azt mondja, hogy Angliában és Belgiumban beverik az oly miniszterek ablakait, kik a nép jogait lábbal tapodják.

Bizony elég barbárok is azok a belgák és angolok, már minálunk Magyarországon bizalmat szavaznak az oly minisztereknek is, a kik a népet meglopják.

Sch-Mausznak.

Valymi kétes egy szavazat
Igazolni nem igazat
Azt csupán csak te teheted...
Kit Bácska szült ... mint egeret,

Hogyan akarták a halasiak 1849-ik évben Jelacsics táborát elfogni?

1849-ik évben Jelacsicsnak Halason kellett átvonulnia.

De a kunoktól tartván, a Halashoz nem messze eső Vadkerten szállt táborba.

A halasiak ezt megtudván nagy népgyűlést tartottak, a hol is az értelmesebb rész a meghódolást tanácsolta, míg a nép ellentállni akart; különösen izgatott a tárgyban valami Zseni nevű marhakereskedő, hatalmas beszédeket tartva mint népvézér.

— Ugyan az isten áldja meg Zseni uram! mivel akar ellent állni? mikor se punkánk, se ágyunk nincs, — szolt egy az urak közül, lebeszélni szándékozván a hős népvézért.

Nem is kellene azok halja az ur — ordított Zseni uram egy padra felállva.

Ugy van, nem kell nekünk sem puska sem ágyu mégis megöljük a németeket a ki áldója van! Tudják atyafiak! hogy a németnek Vadkertről a pirtói utcán kell városunkba jönni, másfelől nem jöhetnek, mi tehát a pirtói utcán farkas vermeket fogunk ásní, s mikor jön a német mind belehul, s mi ott hagyjuk éhen veszni. — Ugy-e jó lesz így atyámfiak!?

Soha még parlamentitag nem kapott oly hangos élyent mint Zseni uram, a népnek tetszett az indítvány, vállára vette vezérét s úgy hordozta utcáról-utára.

Kevés pillanat alatt ezer meg ezer ember, aszszony, gyerek, ásott kapált a széles pirtói utcán, hordván a nádat rözsét rakásokba.

Látván a józanabb rész, hogy a nép cselekedete által mi sors érheti városukat, de arról is meggyőződtek, hogy a nép akaratát meggátolni nem képesek, fortélyhoz kelle nyulniok.

Volt a városnál egy aljegyző K. . . . Imre, ki híres volt eredeti életre való humoros ötleteiről. Ez vállalkozott a nagy munkára, hogy a népet megtéríti.

Meg is térítette.

De hogyan?

Midőn a nép ezrivel ásta furta a pirtói utcát farkasveremnek, egyszer csak Vadkert felől sebes hajtásban jő egy négyes fogat, a hátulso ülésben kényelmesen ütvén K. Imre barátunk.

Persze hogy megállították, egyszerre ezerhang kérdé tőle, hogy mi ujság Vadkerten? beszéljen.

K. Imre felegyenesedett az ülésben és elkezdte beszélni a népnek különösen a népvézérének Zseni uramnak, úgy tétetvén magát, ki már több nap óta távol van s az az napi történeteket nem tudá.

— Bizony atyafiak! a vadkerti kasznárnál hol szólva voltam, magam is beszéltem Jelacsicscsal, kinek vagy 50,000 embere s négy száz ágyuja van, nagyon mérges ránk különösen nagyon dühös egy polgártár-

sunkra, kit nem nevezett meg, a ki a lakosságot reá vette, hogy elfogására farkas vermet ássanak, ezt a polgártársat követeli Halasvárosától, s minket nem bánt. — Elvégezvén beszédét a furfangos K. Imre. kezdett a nép a felett tanakodni, hogy okosság lesz e 50,000 embernek és 400 ágyunak farkasvermet ásni?

Igy lassan-lassan haza felé tért a nép, s annál inkább kezdett kijózanodni, mert vezérért Zseni Lacczit sehol sem találta.

Másnap Jelacsics alig ötezer emberével biztosan vonult Halason át.

— Persze, hogy nem kerestette Zseni uramat, mert az egész historiáról mit sem tudott.

Zseni uram pedig e napon úgy eltűnt, hátrahagyván családját gazdaságát, hogy róla senki semmit sem hallott; csak a forradalom bevégezése után félévre mert haza jönni, midőn biztosan tudta, hogy soha sem keressik.

Szerbiába csavargott, hol mint marhakereskedőnek sok ismerőse volt.

Veszprémi bombák.

Hány ügyvéd, fiskális, prokátor és jogtudor van Veszprémben?

— Éppenséggel 48. —

Hogy lehet az hogy együtt véve még is 67-esek?

— Mert káptalan a fejük.

Veszprémben a 12 apostol közül kit tisztel a nép leginkább?

— Pribék ő nagyságát —

És miért?

— Mert ő „pribék” —.

Veszprém városában hány apácza van?

Ki tudhatná azt más — mint a megye diplomás bábája!

Miképen lehet az, hogy a veszprémi püspökség, és a káptalan ügyvéde kálomista?

— Erre kimerítő feleletet csak is a püspök nagyméltóságának kebelbeli barátnéja adhatna,

Kadenciás monolog.

A ki magasra hág

És azután onnan

Lebukfencez, mint én —

Bizony nagyot pottyán.

Kollégám mind maradt,

S nekem . . . abeundi —

Sic transit Lónyai

Et gloria mundi.

A pincében.

Nappal éjjel ha lemászok
A pincébe — mindenkor,
Ugyan csak görnyed az ászok
Görnyedteti a jó bor.
Jobbat tehát mit is tennék?
Mintha terhén könnyitenék,
Könyörülök is rajta . .
Bár nem ütöm is csapra.

Nem, mert a nagy hordó mellett
Mindég függ egy lopótök,
Hordón egy vizsás lélekzet
Mindég könyebülést lök.
Hordó könyebb, de én ugyan
Nehezedem, — már az ugyan
Óh de kedves teher ez. *)

Hol az isten?

A tanfelügyelőket általában úgy hívják a vidéken, hogy „iskola kerülő.”

Szász Károly tanfelügyelő — ha tetszik — iskola kerülő — megjelent nem rég egy községi iskolában.

— Hogy hívnak fiam? — kérdé az első fiut.

Darvas Andrásnak — kérem alázatosan.

— Hát téged?

Kerekes Ferencz tisztelem szépen.

— És téged.

— Csömbör Dömötör.

— No már téged nem is kérdezlek — szólt Szász Károly a negyedik fiuhoz, mert tudom, hogy a neved Kiliti Fridrik.

Igen is nagyságos uram, az a nevem!

No Kiliti Fridrik mond meg nekem mit tudsz az istenről?

— Azt, könyörgöm alázatosan, hogy az isten mindenütt jelen van.

— Jól van fiam, jól feleltél; mond meg nekem tehát, hogy ati boros pinczéte kben is jelen van?

— Oh kérem alásan nagyságos ur ott nincs jelen; felelt, a fiu.

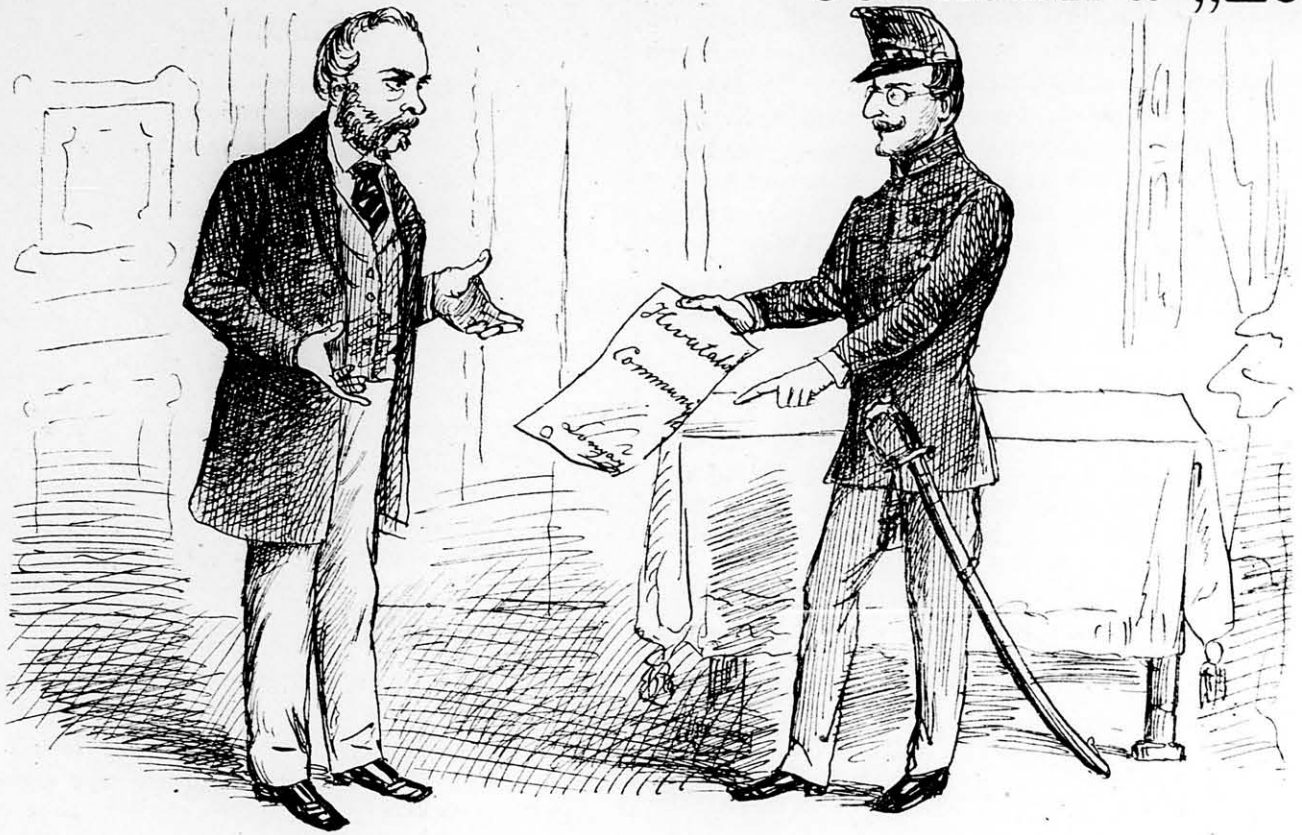
— Ép most mondád édes fiam, hogy az isten mindenütt jelen van, ha mindenütt jelen van, ugy a ti boros pincétekben is jelen kell lennie? magyarázta Szász kerülő uram a gyermeknek Kiliti Fridriknek a feladatot, mire ez szemlesütve ekként válaszolt:

— Igen ám, nagyságos uram! de nekünk nincsen pinczénk!

Szász Károly még az nap hazament az oskolake-rülésből Kun-szent-Miklósra.

*) Borszem Jaukót megüti a veres hagyma szag, hogy e költeményt az „Están dalai” közé nem fűzhette.

Jelenetek a „Lónyai

Szepi herceg: A te irásod? felelj!!

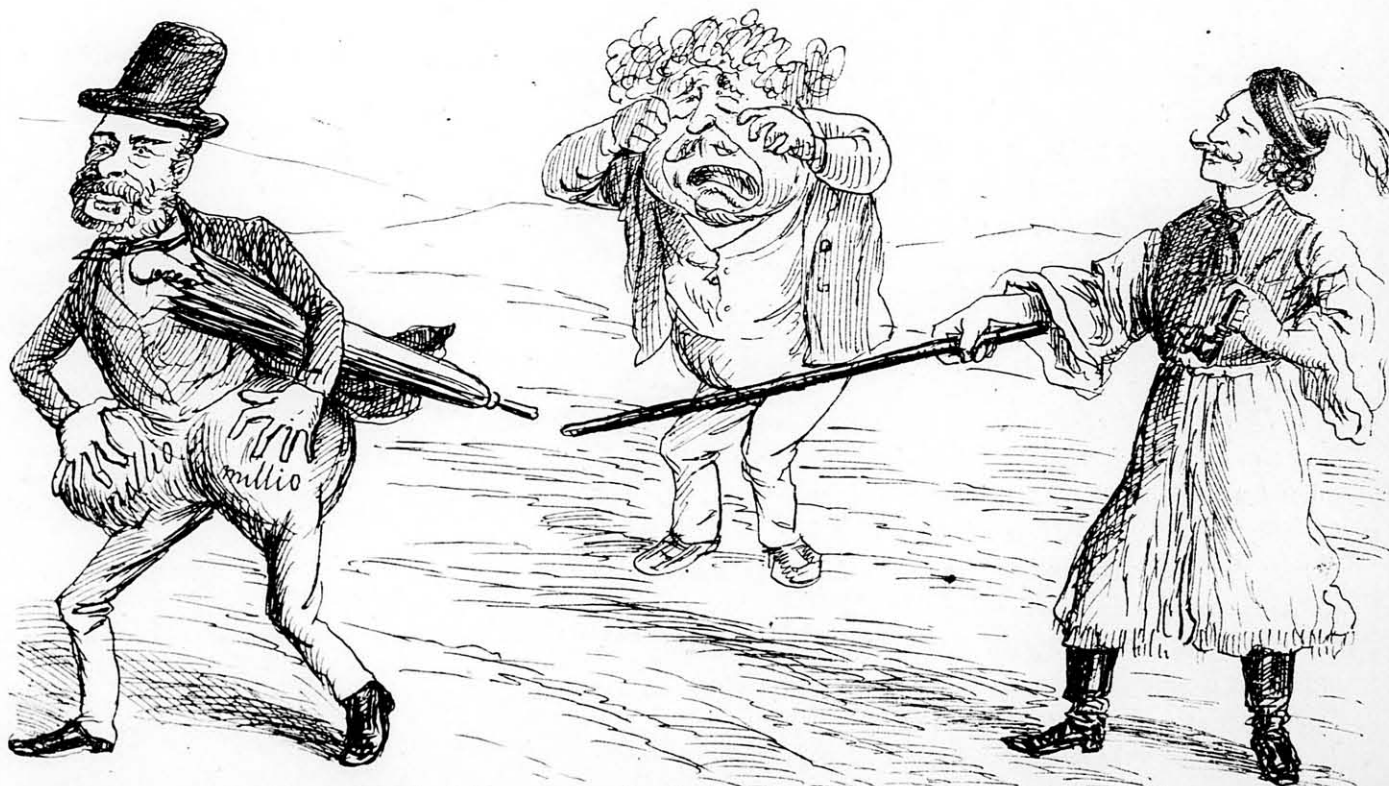

Miniszterek: Fogadd bizalmunkat és tárcánkat.

nduló“ című operából.

Menyus gazda: No legalább elcsaptam a miniszteriumot.

Ludas Matyi: Ni ni Menyus gazda ha már itt hagy bennünket, hát csak ürítsük ki előbb azt a megrakodt zsebeket.

Konyi gyorsíró nótája.

Én vagyok az egyedüli
Ki a padot szótlán üli,
Nem tesz nekem szemrehányást
Sem a jobbpárt sem a balpárt.

Leirok én sárgát kéket —
Kurta, hoszszu, szüü beszédet.
Okosat avagy bolondot . .
Minót egy honatya mondott.

Szabadkai krónika.

Matyi bácsi!

A mint megérkeztem parabutyi utamból, ott találtam asztalomon a hó-napszámos krónikát és a Herr von Miska bácsi levelét, mely így hangzik:

Barátom Körpelesz! Épen most tudtam meg Józsi öcsémtől a kir. aljárásbíró urtól, hogy maga az ő dolgában Parabutyon kószál. — Én magát nem azért fogadtam secretariusomnak, hogy másnak tegyen szolgálatot; hanem, hogy az én kukuricám at lemorzsoltsassa és Eszékre vigye eladás végett; mert ebben a mostani zavaros időben úgy vagyunk, hogy az ember azt sem tudja, hogy holnap mire fog fölébredni. Maga persze nem olvassa az ujságokat, és nem tudja mi történik a nagy világban. — Maga nem tudja, hogy gróf Lónyai ő excellentiája erőnek erejével lemondott a miniszterségről; azt sem tudja, hogy báró Majtényi ő kegyelmessége is készül odahagyni azt a revolutionális Ujvidéket, a hol én egy időben, mint feő nótárius nagy orátiót mondtam. — Hát azt tudja-e, ami legcsúnyább, hogy a mi katolikus városunk — az én Józsi öcsém kivételével — be nem akarja ereszteni a jezsuitákat?!

De maga persze mindezeket nem tudja, és az én kukuricám még mindig morzsolatlanul hever a góréban. — Pedig az országgyűlés is már elhatározta, hogy Pesten állami policia lesz, és én el nem tudom adni a kukuricámat. — Maga talán azt hiszi, hogy az én vöm — Lénárd ő méltóságából nem lehetne még nagyobb ur?! — Hát ki lenne más arra candidálva, hogy Pesten főpolicáj-director legyen, mint ő, a ki már is annyi szolgálatot tett Tóth Vilmos ő excellentiájának?! — Nézze tehát, hogy a megtartandó installáció költsége a kukurica árából kikerüljön.

Itt küldöm .|. alatt a Havi Krónika (hónapszámos k.) 4-ik füzetét. — Legyen szives annak egyes kitételeit a L. Matyiban rectificálni; mert azt nem lehet helybenhagyni, hogy egy balpárti polgármesterről azt mandja, hogy magát „előzékenyen viselte.“ — Ilyesmit mindig csak a főispánról kell mondani. — Azután, ha mi nem fogjuk a balpártot mindenféle gyalázatos rágalmaikkal illetni: úgy mi sohasem jövünk többségbe. — Higyje el Körpelesz barátom, hogy nekem ebben a dologban több praxisom van, mint azoknak a tapasztalatlan fiataloknak, a kik közül egyik sem volt nótárius. — Hanem az egészen rendjében van hogy Sz. Jánost, mint egykori főbíró rágalmazák és gyanusítják, — Úgy kelt neki! minek lett balpárti?! és hogy merte a közgyűlésen azt mondani, hogy minden számadási mulasztásért a főispán, mint azidőbeli polgármester felelős — és pedig második helyen! . . Micsoda degradálás ez az én méltóságos vömre nézve?! Most bezárom leveletem és sietek a deákparti conferentiába, a hol el fogjuk határozni, hogy ki fogja átnyújtani gróf Lónyay ő excellentiájának bizalmi nyilatkozatunkat?!

Miska,

pensionatus senator.

Tessék! . . Most az egyszer szolgáltam két úrnak, és már is bensültem. — Be sajnálom, hogy nem lehetek miniszteri hivatalnok! . . akkor majd csak megtanulnám: hogy lehet egynél több uratszolgálni.

Matyi Bácsi! Szeretné úgy-e tudni: miért voltam Parabutyon? Hát megsugom: 9 akó 21 pint szentelt vizet hoztam a mi aljárásbírónk számára, a ki nem rég tartotta névkeresztelési ünnepét a „Bolond Miska“ keresztapasága és a „Magyar Állam“ komasága mellett, és lett belőle: „Antonellovic“. — Azt modják, hogy a parabutyiszentelt viz nagyon megerősíti az embert a „jezsuitismusban.“

Adieu!

Körpelesz
representant.

U. i. Igaz-e, hogy a mi képviselőink sűrűn látogatják a Neue-Weltet?*)

Körpelesz.

*)Nem tudom; de azt tudom, hogy az egyik a „Damencongress“ korjegyzője.

Matyi.

Népdal

(énekli Lónyai.)

Sárgarigó páros
Palotámra száldos...
Itten hagyom, mert unalmas,
Nékem Budaváros!

Elmegyek én télre
Nugalomba végre...
Csernátoni és Simonyi
Vittek engem jégre.

Adomák.

Karácsoni legátióra ment a debreceni diák A... községbe. A szent eklézsia, — hol az apostoli küldött Krisztus születését vala hirdetendő — azon eklézsiaíaknak volt egyike, melyről azt mondja a példabeszéd „szegény az eklézsia maga harangoz a pap:“

Más pátronus hiányában legátusunk a nőtelen paphoz kvártélyozta be magát, a ki bizony nem valami lukullusi módon éldegélgetett szerény stó-lájából. Hegyes vidék között lakván, pásztori fizetése leginkább azon néhány hordó borbólt állott, mit a presbiterium szüret alkalmával a hivatottól öszvekolédált a stóla fejében.

Bora tehát volt a papnak quantum satis, hogy a legátus ne szomjuhozzék. A borkocsolya sem hiányzott mert, a pap megfőzetett egy sonkát, s abból aztán reggeliztek, ebédeltek, vacsoráltak mindaddig mig tartott s lecsipték magukat derekasan mindennap.

A legátusnak tetszván a gyöngyélet, ott maradt a papnál új évre is. Ő esztendő utolsó napján aztán már a disznófejét főzette meg a pap s abból lakomáztak. Új évre az ebéd megint csak a disznófej maradék levén, a pap e szavakkal kínálta a legátust: „No legátus ur! az esztendőt disznófejvel végeztük, disznófejvel is kezdjük.“

A rókusz-kórházba közelebb egy oly napszám-most vittek be, ki szörnyű módon öszsze volt verve.

A sebész tanár jó alkalomnak tartotta, hogy az orvos növendékek előtt magyarázatot tartson a félig agyon zuzott ember sérüléseiről.

„Nézzék önök! — magyarázá a tanár — itt az agyacstól a farcsikig úgy hosszában tompa esz-

közzel lett megzuzva; ezek a kereszt zuzódások pedig éles eszközökkel okoztattak.“

Ugyan mit beszél — vág közbe a megvert egyén — jobban tudom én azt, mint az ur, mer ott voltam, majd elbeszélem én az ifju uraknak hogy történt.

Csernátoni.

Csernátoni olyan gyanus,
Mint a virslibe töltött hus,
Gyakran nagyon jó beszéde...
De többször rossz a negéde.

Sziporkák.

Az „arany sas“ vendéglőben egész elszigetelten van egy félreeső hely, hová csak is patentális jobboldaliak járnak diskurszusra. E társaságot aztán a sasnak ellenzéki vendégei elnevezték skupcsinának. Hogy ez a skupcsina is termel néha egy-egy viccet, már olyat a milyet, igazolja a következő diskurszus:

Sztupa: Barátim! ha így haladunk elvész Magyarország! (hihetőleg az államadóság csinálásáról s Kerkápoli deficitjeiről volt szó.)

Tavaszi: Ha patikus vagy, hát csinálj olyan orvosságot a mitől meggyógyuljon.

Deák Ferenc azt mondá legközelebb a jobboldali klubban: „a helyzet kétségbeesítőleg nehéz.“

Hat év óta mondogatja már ezt a Ludas Matyi, de az öreg ur sohase akarta elhinni.

No de habár késő jön is, — de még is csak szép az az elismerés.

Páter Laukó albumába.

Hej, páter Laukó! hallottam a bókot,
Melyet szömélyemről Kecsköméteu szólott:
Hogy tizenhat éve, tanuló koromba,
Korhely, lusta voltam, és mellé — goromba,
Hogy nem vagyok méltó semmi pártfogásra,
Rudas, „ludas“ vagyok... No az ember! lássa!..
Jó iskolatársam nemös szívü páter!
Hát ennyire terjed a böcsület-kráter?...
Hajdan sem ismert ön, most sem ismer, mégis
Óltógeti reám szörös nyelve végít...
Furcsa könyv lehet a maga bibliája,
Hogy ilyen textust von az emberfiára.
Tán biz jobboldali nemös páterságod,
S Ágai Dolfiból nyöre oltó ágot?...
Bizonyosan így van, mert ha másként állna,
Rút asszony könyvéből csak nem predikálna...
Mivel hát a pletyka so'sem illet papot —
Fogadja tölem ön.. e szellemi pofot...
Contra...

Diskurszus

Icig szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály gazda:
Ugyan Icig szomszéd! az a Borsszem Jankó miért kap subventiót?

Icig szomszéd:
Khölönös kérdés hallja khend, hát a khutya miért khapja a khoncot?

Mihály gazda:
Hüségéért és hizelgéseért.

Icig szomszéd:
Thegye huzzá khend még azthot is, hogy

a kik a házhoz nem tarthuznak hát.. megogassa.

Icig szomszéd: Thodja e khend Mihálylében, hogy a herr von Lunyai miért épített paluthákat és miért vásárolt orradalmakat?

Mihály gazda: Hogy ne tudnám.

Icig szomszéd: Nus! mondja meg hát khend..

Mihály gazda: Hát azért mert volt miből.

Icig szomszéd: Thodja-e khend Mihály gazdha, mi khölömség van egy eszterghumi kanunok, és egy váci szamár khüzzt.

Mihály gazda: Az, hogy az esztergomi kano-nok a hasán, a váci szamár pedig a hátán hordja a keresztet.

Az ádventi disznóölésekre.

Szerencsés jó estét, meg tiszteljük ásson —
Ime megérkeztünk szép sorban mindnyájan,
Adja a teremtő, hogy szemünk bort lásson,
Foghagymás kolbászra szemünk száánk eláljon!

Ime megérkeztünk: Jancsi, Ferkó, Peti,
De a mi torkunkat a szárazság lepi,
Mert megvaljuk bizon — mi tagadás neki.
A bort a mi torkunk nagyon is szereti! —

Zsiga pósta.

A Matyi december 8-án mint boldogasszony fogantatása ünnepén nem jeient meg, böjtöt tartott kálomista létére, annak szomorú emlékére, hogy boldogasszony fogantatása neki kilenc havi köter fogság és 200 ft. pénzbírságba került.

Pardon, hogy ezt a böjtöt a publikummal is megtartatta, de olyan furcsa esztendőben, mint ez a hetvenkettedik, melyben ötvenkét hét helyett ötvenhárom van (ha mult vasárnap is adtunk volna lapot, ugy ez

évben ötvenhárom számot kellett volna adnunk, holott csak ötvenkettő dukál) materiális érdek is kényszerít nem generozuskodni.

Előfizetési felhívásunkat karácsoni csemegeül fogja venni a közönség.

A tanulóhoz.

Mindenféle papir és író-
eszközök, névjegyek, pecsét-
nyomók, vonalzóók stb.

a legdusabb
választékban
Sommerfeld és Förster
árucsarnokában
Pesten Hatvan utca
6. szám alatt
találhatók

10.000 kötet a legjobb művekből

Sulyok J.

PEST, dohányutca 2. sz. a.

a Bazárban,

az izr. templom

átellenében.

Sulyok J.

PEST, dohány utca 2. sz. a.

az izr. templom átellenében.

A regényirodalom díszje